

Środa, 25 listopada 2009 r.

153. zastrzega sobie prawo do przedstawienia dalszych szczegółowych propozycji, kiedy zostanie poproszony o opinię na temat programu działań legislacyjnych;

154. wzywa do przeprowadzenia przeglądu śródkresowego i dokonania oceny programu sztokholmskiego do początku 2012 r.;

*

* *

155. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentom państw członkowskich.

Euro-śródziemnomorskie partnerstwo gospodarcze i handlowe

P7_TA(2009)0091

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie euro-śródziemnomorskiego partnerstwa gospodarczego i handlowego w kontekście 8. konferencji ministrów handlu państw partnerstwa euro-śródziemnomorskiego, która odbędzie się w dniu 9 grudnia 2009 r. w Brukseli

(2010/C 285 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację barcelońską, przyjętą podczas pierwszej euro-śródziemnomorskiej konferencji ministerialnej w dniach 27-28 listopada 1995 r., która ustanowiła partnerstwo pomiędzy Unią Europejską a państwami południowego i wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnego,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 marca 2003 r. zatytułowany „Szersza Europa – Sąsiedztwo: nowe ramy stosunków z naszymi wschodnimi i południowymi sąsiadami” (COM(2003)0104), dokument strategiczny Komisji z dnia 12 maja 2004 r. w sprawie europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS) (COM(2004)0373), komunikat Komisji z dnia 9 grudnia 2004 r. dotyczący propozycji Komisji w sprawie planów działania w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS) (COM(2004)0795), a także plany działania odnoszące się do Izraela, Jordanii, Maroka, Autonomii Palestyńskiej, Tunezji i Libanu oraz rozporządzenie (WE) nr 1638/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. określające przepisy ogólne w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa ⁽¹⁾,
- uwzględniając euro-śródziemnomorskie porozumienia o stowarzyszeniu zawarte pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Tunezją ⁽²⁾, Izraelem ⁽³⁾, Marokiem ⁽⁴⁾, Jordanią ⁽⁵⁾, Egiptem ⁽⁶⁾, Libanem ⁽⁷⁾ i Algierią ⁽⁸⁾ z drugiej strony, oraz Euro-śródziemnomorski Przejściowy Układ Stowarzyszeniowy w sprawie handlu i współpracy między Wspólnotą a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) (na rzecz Autonomii Palestyńskiej) ⁽⁹⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 97 z 30.3.1998, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 21.6.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 70 z 18.3.2000, s. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 129 z 15.5.2002, s. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 304 z 30.9.2004, s. 39.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 143 z 30.5.2006, s. 2.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 265 z 10.10.2005, s. 2.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 187 z 16.7.1997, s. 3.

Środa, 25 listopada 2009 r.

- uwzględniając decyzję nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE-Turcja z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wprowadzenia ostatniej fazy unii celnej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając porozumienie w sprawie wolnego handlu, zwane porozumieniem z Agadiru, podpisane dnia 25 lutego 2004 r. przez Jordanię, Egipt, Tunezję i Maroko,
 - uwzględniając wnioski sformułowane podczas euro-śródziemnomorskich konferencji ministerialnych oraz sektorowych konferencji ministerialnych, które odbyły się od rozpoczęcia procesu barcelońskiego, a szczególnie wnioski z szóstej euro-śródziemnomorskiej konferencji ministrów handlu, która odbyła się w Lizbonie w dniu 21 października 2007 r. oraz siódmej euro-śródziemnomorskiej konferencji ministrów handlu, która odbyła się w Marsylii w dniu 2 lipca 2008 r.,
 - uwzględniając paryski szczyt na rzecz regionu Morza Śródziemnego szefów państw i rządów krajów euro-śródziemnomorskich w dniu 13 lipca 2008 r., na którym powstała Unia dla Śródziemnomorza,
 - uwzględniając ocenę wpływu na zrównoważony rozwój euro-śródziemnomorskiej strefy wolnego handlu (FTA), opracowaną przez Instytut ds. Polityki Rozwojowej i Zarządzania uniwersytetu w Manchesterze,
 - uwzględniając deklarację końcową euro-śródziemnomorskiego szczytu rad społeczno-gospodarczych i podobnych instytucji, który odbył się w Aleksandrii w dniach 18–19 października 2009 r.,
 - uwzględniając konferencję urzędników handlowych wyższego szczebla z państw regionu euro-śródziemnomorskiego, która odbyła się 11 listopada 2009 r. w Brukseli,
 - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie śródziemnomorskiej polityki UE, a zwłaszcza rezolucję z dnia 15 marca 2007 r. w sprawie utworzenia euro-śródziemnomorskiej strefy wolnego handlu ⁽²⁾, a także rezolucję z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie procesu barcelońskiego: Unia na rzecz Regionu Morza Śródziemnego ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że na konferencji w Barcelonie w 1995 r. narodził się bardzo ambitny projekt utworzenia nowych i ściślejszych więzi politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturowych pomiędzy państwami północnego i południowego wybrzeża Morza Śródziemnego; a także mając na uwadze, że projekt ten wciąż jest daleki od ukończenia,
- B. mając na uwadze, że proces tworzenia Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego, która ma na celu ożywić proces integracji euro-śródziemnomorskiej za pomocą konkretnych i namacalnych projektów, nadal trwa; mając na uwadze, że na okres od stycznia do lipca 2009 r. nie przewidziano spotkań państw partnerstwa euro-śródziemnomorskiego ze względu na konflikt w Strefie Gazy,

⁽¹⁾ Dz.U. L 35 z 13.2.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 301 z 13.12.2007, s. 210.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0077.

Środa, 25 listopada 2009 r.

- C. mając na uwadze, że spotkanie ministrów spraw zagranicznych Regionu Morza Śródziemnego, które miało się odbyć w Stambule w dniach 24-25 listopada 2009 r., musiało zostać przełożone z powodu bojkotu przez państwa arabskie protestujące przeciwko stanowisku Izraela w sprawie bliskowschodniego procesu pokojowego,
- D. mając na uwadze, że UE podpisała układy stowarzyszeniowe ze wszystkimi partnerami z południowego wybrzeża Morza Śródziemnego poza Syrią i Libią, mając na uwadze, że zakończono negocjacje z Syrią w sprawie układu o stowarzyszeniu, lecz podpisanie dokumentu zostało odroczone przez Syrię, oraz mając na uwadze, że Komisja rozpoczęła negocjacje z Libią,
- E. mając na uwadze, że podejście dwustronne, będące częścią wszelkich tego typu procesów i konsekwencją swoistych różnic kulturowych, społecznych, gospodarczych i politycznych pomiędzy zaangażowanymi krajami, powinno kierować się bardziej globalną wizją i systemem relacji pomiędzy różnorodnymi partnerami, a także znajdować w nich oparcie, a zatem towarzyszyć mu winno podejście regionalne,
- F. mając na uwadze, że sytuacja gospodarcza, społeczna i demograficzna po obydwu stronach Morza Śródziemnego wciąż wykazuje uderzający brak symetrii, świadcząc o przepaści w zakresie poziomu dobrobytu, która tkwi u źródeł niestabilności i napiętej sytuacji w dziedzinie migracji i środowiska naturalnego w regionie; mając na uwadze, że pomiędzy państwami regionu Morza Śródziemnego istnieją znaczne różnice w zakresie rozwoju; mając na uwadze, że ponad 30 % mieszkańców południowego i wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnego utrzymuje się za mniej niż 2 dolary dziennie,
- G. mając na uwadze, że gospodarki państw południowego i wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnego są znacznie uzależnione od handlu zagranicznego; mając na uwadze, że ok. 50 % ich handlu to eksport do UE, choć stanowi on jedynie 8 % zewnętrznej wymiany UE, której bilans jest dla UE dodatni; mając na uwadze, że struktura eksportowa państw południowego i wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnego jest bardzo słabo zróżnicowana i że państwa te w dalszym ciągu specjalizują się w sektorach o niskim potencjale wzrostu,
- H. mając na uwadze, że UE jest głównym inwestorem zagranicznym w regionie, ale poziom bezpośrednich inwestycji zagranicznych pozostaje tu bardzo niski w porównaniu z innymi regionami świata, oraz mając na uwadze, że w poszczególnych krajach istnieją znaczne różnice w zdolności przyciągania bezpośrednich inwestycji zagranicznych,
- I. mając na uwadze, że idei integracji regionalnej południe-południe daleko jeszcze do realizacji oraz że handel na osi południe-południe jest słabo rozwinięty i wśród krajów południowego i wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnomorskiego stanowi jedynie 6 % ich całkowitej wymiany handlowej,
- J. mając na uwadze, że sytuacja ta może mieć bardzo niekorzystne skutki dla euro-śródziemnomorskiego procesu integracji oraz dla bezpieczeństwa żywnościowego i niezależności żywnościowej państw południowego i wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnego w szczególności, pogarszając efekty koncentracji handlu, np. rosnącą zależność od niewielu – głównie rolnych – produktów eksportowanych na rynek UE, przy jednocześnie rosnącej konieczności importowania podstawowych produktów żywnościowych, co nie wpływa korzystnie na gospodarkę państw południowego i wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnego i ich przedsiębiorstwa;
- K. mając na uwadze, że państwa południowego i wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnego muszą zlikwidować przeszkody polityczne i ekonomiczne spowalniające obecnie proces integracji w całym regionie, aby ich współpraca była bardziej owocna,
- L. mając na uwadze, że producenci tekstyliów, odzieży i obuwia po obydwu stronach Morza Śródziemnego tracą istotną część udziałów w rynku w związku z jego globalizacją i silną konkurencją ze strony Azji,

Środa, 25 listopada 2009 r.

- M. mając na uwadze, że strefa wolnego handlu – jeżeli ma przynieść rzeczywiste pozytywne rezultaty – powinna przyczynić się do zwiększenia udziału państw południowego i wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnego w handlu międzynarodowym, zapewnić ich dywersyfikację gospodarczą oraz sprawiedliwy podział korzyści, z myślą o osiągnięciu głównego celu euro-śródziemnomorskiego partnerstwa gospodarczego i handlowego, a mianowicie zmniejszenia luki rozwojowej istniejącej pomiędzy północnym i południowym wybrzeżem Morza Śródziemnego,
- N. mając na uwadze, że skutki kryzysu gospodarczego i finansowego zwiększyły skalę politycznych, gospodarczych i społecznych wyzwań, przed jakimi już stoją kraje partnerskie, zwłaszcza w odniesieniu do problemu bezrobocia; mając na uwadze, że we wspólnym interesie tych krajów i UE leży obniżenie stopy bezrobocia w regionie oraz zaproponowanie godziwych perspektyw ludności, której dotyczy ta kwestia, a w szczególności kobietom, ludziom młodych oraz ludności wiejskiej,
1. uznając niektóre postępy, wyraża ubolewanie z powodu faktu, że główne założenia partnerstwa euro-śródziemnomorskiego wciąż są dalekie od realizacji; podkreśla, że sukces tego procesu, a zwłaszcza strefy wolnego handlu, który mógłby przyczynić się do osiągnięcia pokoju, dobrobytu i bezpieczeństwa w całym regionie, wymaga trwałych i spójnych starań wszystkich stron, a także większego udziału społeczeństwa obywatelskiego i ludności po obu stronach Morza Śródziemnego;
 2. uważa, że liczne trudności, nie tylko o charakterze gospodarczym, ale również politycznym, takie jak konflikt bliskowschodni, miały istotny negatywny wpływ na postępy tego procesu i jego rozwój; zwłaszcza jeśli chodzi o strefę wolnego handlu; ubolewa, że z tych samych powodów politycznych zostało przełożone posiedzenie ministrów spraw zagranicznych partnerstwa euro-śródziemnomorskiego, które miało się odbyć w Stambule w dniach 24-25 listopada 2009 r., i w związku z tym brak jest postępów w tworzeniu Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego;
 3. przypomina o zdefiniowaniu w ramach Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego istotnych projektów w strategicznych sektorach, takich jak budowa nowej infrastruktury, współpraca między małymi i średnimi przedsiębiorstwami (MŚP), telekomunikacja i korzystanie z odnawialnych źródeł energii, aby przyczynić się do rozwoju i ułatwienia handlu i inwestycji euro-śródziemnomorskich; wzywa do utrzymania systemu posiedzeń w ramach Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego i do utworzenia stałego sekretariatu w Barcelonie;
 4. uznaje obecne przeszkody za sygnał, że zacieśnianie stosunków gospodarczych musi następować równoległe z zacieśnianiem stosunków politycznych; uważa, że rzeczywistą integrację regionalną i gospodarczą można osiągnąć jedynie wówczas, jeżeli poczynione zostaną konkretne postępy w rozwiązywaniu trwających konfliktów oraz w dziedzinie demokracji i praw człowieka;
 5. wzywa Komisję, państwa członkowskie i państwa południowego i wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnego do uwzględnienia finansowych, gospodarczych i ekologicznych skutków kryzysu, w większym stopniu włączając w kwestie partnerstwa gospodarczego i handlowego zagadnienia społeczne i ekologiczne; wzywa rządy państw południowego i wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnego do wdrożenia spójnej i skutecznej polityki w zakresie zatrudnienia i ochrony socjalnej w celu złagodzenia skutków kryzysu;
 6. podkreśla w związku z tym, że cel, jakim jest utworzenie strefy wolnego handlu, nie może być oceniany jedynie pod względem wzrostu gospodarczego, lecz przede wszystkim w kontekście tworzenia miejsc pracy; podkreśla, że bezrobocie wśród osób młodych i kobiet jest najpilniejszym zagadnieniem społecznym w krajach basenu Morza Śródziemnego;
 7. podkreśla znaczenie integracji regionalnej państw południowego i wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnego i zwiększenia wymiany handlowej na osi południe-południe; wyraża ubolewanie z powodu wciąż niedostatecznego rozwoju współpracy na osi południe-południe;

Środa, 25 listopada 2009 r.

8. zdecydowanie zachęca państwa południowego i wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnego do rozwijania handlu na osi południe-południe, wzorując się na porozumieniu z Agadiru podpisanym przez Egipt, Jordanię, Maroko i Tunezję; uważa to rozwiązanie za bardzo ważne dla integracji regionalnej; wzywa także pozostałe państwa w regionie do włączenia się w dalszy rozwój inicjatyw integracyjnych z udziałem partnerów z południowego i wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnego oraz do wykorzystania możliwości współdziałania w ramach coraz szerszych euro-śródziemnomorskich umów stowarzyszeniowych między państwami południowego i wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnego i UE; podkreśla, że z myślą o wspieraniu takiej integracji gospodarczej na linii południe-południe, instytucje UE muszą pozytywnie podchodzić do wniosków o wsparcie techniczne i finansowe;
9. jest zdania, że należy wzmocnić system kumulacji pochodzenia, jako że stanowi on użyteczne narzędzie celne służące ożywieniu stosunków handlowych w tym obszarze, i że należy uaktualnić i uprościć przepisy dotyczące pochodzenia, tak aby uwzględnić interesy partnerów euro-śródziemnomorskich; wzywa ministrów handlu państw euro-śródziemnomorskich do poparcia regionalnej konwencji w sprawie pan-euro-śródziemnomorskiego systemu reguł pochodzenia, która toruje drogę do uproszczenia reguł pochodzenia, a także do podjęcia dalszych kroków w odniesieniu do wprowadzenia pan-euro-śródziemnomorskiego systemu kumulacji pochodzenia;
10. odnotowuje, że ministrowie handlu państw euro-śródziemnomorskich mają omawiać środki mające zaradzić obecnemu brakowi silnych więzi handlowych i gospodarczych pomiędzy UE i państwami regionu śródziemnomorskiego, nowe wytyczne dotyczące handlu pomiędzy UE a państwami regionu śródziemnomorskiego oraz nowy mechanizm ułatwiający handel i inwestycje w tym regionie; z zadowoleniem przyjmuje wszystkie wspólne inicjatywy mające na celu ponowne przyjrzenie się obecnym umowom stowarzyszeniowym w świetle nowych naglących potrzeb i wyzwań gospodarczych;
11. podkreśla, że dyskusje te muszą być prowadzone w sytuacji wzajemnego zaufania i szacunku do partnerów, aby państwa południowego i wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnego miały prawo kontrolować tempo otwarcia się na handel oraz własne krajowe strategie rozwoju gospodarczego i społecznego; przypomina, że negocjacje w sprawie strefy wolnego handlu należy zaplanować wspólnie i stopniowo w ramach racjonalnego i przewidywalnego partnerstwa odzwierciedlającego społeczno-gospodarczą rzeczywistość krajów południowego i wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnego;
12. podkreśla, że dalsza liberalizacja w rolnictwie i rybołówstwie powinna uwzględniać potrzebę ochrony dóbr potencjalnie zagrożonych, przy jednoczesnej systematycznej ocenie społecznych skutków procesów liberalizacji oraz norm fitosanitarnych; wzywa ministrów handlu państw partnerstwa euro-śródziemnomorskiego do zadbania o stopniowy przebieg tego procesu, a także do wzięcia pod uwagę czasu potrzebnego do wprowadzenia sprawiedliwych reform podatkowych mających na celu rekompensatę ograniczenia wpływów celnych i podatkowych; wzywa partnerów euro-śródziemnomorskich do rozważenia koncepcji zintegrowanej euro-śródziemnomorskiej polityki rolnej, której podstawą byłaby komplementarność łańcucha dostaw, trwała polityka w zakresie zasobów wodnych i priorytetowy charakter kwestii niezależności żywnościowej, a nie względy handlowe;
13. uważa, że sektor usług jest ważny z punktu widzenia rozwoju państw południowego i wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnego; uważa, że każda liberalizacja usług powinna się odbywać na zasadach uzgodnionych z państwami południowego i wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnego, przy czym miałyby one prawo do stopniowego otwierania wrażliwych i słabych sektorów swoich gospodarek oraz do kontroli tego otwarcia; uważa, że należy oddzielić usługi komercyjne od usług publicznych;
14. domaga się dostosowywania kalendarza liberalizacji sektora przemysłu do zmian warunków gospodarczych i społecznych, w tym poziomu bezrobocia, w każdym z państw, a także do jego oddziaływania na środowisko; podkreśla, że partnerstwo gospodarcze i handlowe powinno promować większą dywersyfikację produkcji dóbr przemysłowych oraz zwiększenie ich wartości dodanej; wzywa państwa południowego i wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnego do wdrożenia regionalnych strategii politycznych uwzględniających rolę bardzo małych przedsiębiorstw oraz MŚP;
15. zauważa, że euro-śródziemnomorscy producenci tekstyliów borykają się z poważnymi trudnościami ze względu na nasilającą się konkurencję na świecie; zwraca uwagę na potrzebę wzmocnienia partnerstwa północ-południe, aby utrzymać konkurencyjność euro-śródziemnomorskiej produkcji tekstyliów i odzieży oraz handlu nimi, a także promowania działań państw południowego i wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnego o większej wartości dodanej, opierających się na twórczym i innowacyjnym podejściu, a nie jedynie na outsourcingu działań biznesowych;

Środa, 25 listopada 2009 r.

16. podkreśla potrzebę zwiększenia bezpieczeństwa inwestycji w regionie Morza Śródziemnego za pomocą systemu koordynacji strategii na rzecz MŚP obejmującego wiele dziedzin: zabezpieczenie, finansowanie, wymianę informacji oraz nawiązywanie kontaktów pomiędzy MŚP;

17. jest zdania, że nowy wniosek w sprawie ustanowienia euro-śródziemnomorskiego mechanizmu sprzyjającego inwestowaniu stanowi istotny krok w kierunku centralizacji i rozpowszechniania informacji za pośrednictwem jednej sieci, co powinno umożliwić podmiotom gospodarczym uzyskanie całościowego obrazu uwarunkowań handlowych i inwestycyjnych w regionie; podkreśla, że instrument ten powinien uzupełniać istniejące sieci;

18. zwraca uwagę na potrzebę utworzenia euro-śródziemnomorskiego banku inwestycji i rozwoju, który zagwarantowałby darczyńców z obu wybrzeży Morza Śródziemnego i byłby w stanie przyciągać bezpośrednio inwestycje zagraniczne, których brakuje w regionie euro-śródziemnomorskim;

19. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedziane w ramach Unii dla Śródziemnomorza utworzenie funduszu „Inframed”, który ma być funduszem inwestycji długoterminowych na rzecz finansowania projektów infrastrukturalnych;

20. jest zdania, że Unia dla Śródziemnomorza powinna wzmocnić istniejące formy współpracy w ramach partnerstwa euro-śródziemnomorskiego, tak aby wszystkie państwa partnerskie mogły w oparciu o wspólnie ustalone priorytety i cele uczestniczyć w programach UE i odpowiednich obszarach polityki Unii Europejskiej; wskazuje, że istotne znaczenie ma rozszerzenie zakresu programów wspólnotowych o udział w nich krajów partnerskich, w szczególności w dziedzinie współpracy transgranicznej (InterReg), edukacji, badań i kształcenia zawodowego (wymiany studenckie itd.);

21. zachęca do wykorzystywania energii słonecznej i wiatrowej w regionie śródziemnomorskim; z zadowoleniem przyjmuje niedawne inicjatywy, takie jak „Plan Solaire”, oraz wstępne pomysły w ramach inicjatywy przemysłowej Desertec mającej na celu wykorzystanie znacznego potencjału energii słonecznej na Bliskim Wschodzie i w Afryce Północnej, ale ubolewa, że działania nadal w zbyt wielkim stopniu planowane są w skali krajowej; podkreśla, że działania UE w odniesieniu do projektu Desertec muszą być spójne i stanowić czynny wkład w rozwój krajów Afryki Północnej i Bliskiego Wschodu oraz zwraca się do Komisji o aktywne koordynowanie wysiłków UE;

22. z zaniepokojeniem odnotowuje wnioski płynące z oceny wpływu na zrównoważony rozwój; wzywa Komisję do systematycznego śledzenia zaleceń oceny wpływu na zróżnicowany rozwój, dotyczących społecznych i ekologicznych skutków procesu liberalizacji w celu uwzględnienia wymiarów spójności społecznej i zrównoważonego rozwoju; podkreśla ponadto, że skutki te mogą znacząco różnić się w poszczególnych sektorach i krajach; podkreśla znaczenie promowania w partnerstwie gospodarczym i handlowym godziwej pracy i kodeksów postępowania wynegocjowanych z przedsiębiorstwami międzynarodowymi, włączając do nich cele związane z zapewnieniem godnego zatrudnienia, w celu osiągnięcia rzeczywistego postępu społecznego;

23. jest zdania, że strefa wolnego handlu powinna zostać uzupełniona stopniowym i warunkowym wprowadzeniem swobody przepływu pracowników, przy czym jednocześnie należy uwzględnić sytuację na europejskim rynku pracy oraz obecne stanowisko wspólnoty międzynarodowej na temat związków pomiędzy migracją a rozwojem; uważa, że należy jak najszybciej stworzyć zasady prawne i administracyjne ułatwiające przyznawanie wiz, zwłaszcza uczestnikom partnerstwa euro-śródziemnomorskiego, studentom, pracownikom naukowym i podmiotom społeczno-gospodarczym; podkreśla znaczenie i konieczność zmniejszenia kosztów przekazów pieniężnych dokonywanych przez migrantów zarobkowych, w celu maksymalizacji wykorzystania tych środków w lokalnej gospodarce;

Środa, 25 listopada 2009 r.

24. zwraca się do Komisji o przekazywanie Parlamentowi pełnych informacji o postępach w zakresie układu o stowarzyszeniu z Syrią, którego podpisanie stroną syryjską odłożyła ostatnio w czasie; uważa, że istnieją pewne obawy co do ponownego włączenia Libii do negocjacji układu o stowarzyszeniu i – bardziej ogólnie – do Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego; zwraca się do Komisji o przekazywanie Parlamentowi pełnych informacji, współpracę i zasięganie opinii Parlamentu na wszystkich etapach tych negocjacji;
25. zauważa również, że kilka krajów śródziemnomorskich wyraziło zainteresowanie pogłębieniem lub rozszerzeniem porozumień handlowych z UE oraz zwraca się do Komisji – w świetle nowych uprawnień w dziedzinie handlu, przyznanych Parlamentowi Europejskiemu przez traktat lizboński – o wzięcie pod uwagę wcześniejszej rezolucji Parlamentu podczas negocjacji tych nowych porozumień;
26. podkreśla, że podejście dwustronne nie powinno być stosowane kosztem wielostronnego podejścia regionalnego; jest zdania, że opowiadając się za ściślejszą współpracą z najbardziej rozwiniętymi partnerami, przy poszanowaniu ich specyficznych uwarunkowań politycznych, kulturowych i społecznych, Komisja musi trzymać się zasady negocjacji międzyregionalnych;
27. podkreśla, że w związku z sytuacją Palestyny należy podjąć szczególne i konkretne działania, by pomóc ludności z myślą o włączeniu tego regionu do śródziemnomorskiej wymiany handlowej; w związku z tym uważa, że należy znaleźć rozwiązanie kwestii poświadczania pochodzenia i w konsekwencji preferencyjnego traktowania na mocy umowy stowarzyszeniowej między UE a Izraelem mającej zastosowanie do towarów pochodzących ze Strefy Gazy i Zachodniego Brzegu;
28. uważa, że zrównoważony plan działań oparty na szerokim porozumieniu i między innymi pozytywnej ocenie wpływu społecznego i ocenie oddziaływania na środowisko może stanowić użyteczny instrument wznowienia współpracy gospodarczej i handlowej w przyszłości; apeluje zatem do ministrów handlu państw partnerstwa euro-śródziemnomorskiego, aby poparli tę kwestię podczas grudniowego posiedzenia; wzywa urzędników handlowych wyższego szczebla z państw regionu euro-śródziemnomorskiego, aby monitorowali w nadchodzących latach realizację planu działań i zgłaszali wszelkie niezbędne zmiany; zwraca się również o powiadamianie Parlamentu o takich środkach;
29. podkreśla, że proces integracji euro-śródziemnomorskiej musi się ponownie stać priorytetem politycznym UE;
30. podkreśla rolę Euro-śródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego w ramach partnerstwa jako instancji demokratycznej zrzeszającej parlamentarzystów z obu wybrzeży Morza Śródziemnego wokół trzech filarów procesu barcelońskiego; wzywa ponadto do ściślejszej współpracy między Euro-śródziemnomorskim Zgromadzeniem Parlamentarnym, Komisją i Radą w sprawach gospodarczych;
31. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, szefom państw i rządów oraz parlamentom państw członkowskich i państw południowego i wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnego, a także Euro-śródziemnomorskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu.
-